

[Ministeren for handel, industri og søfart.] og lod danske industri- og håndværksvirksomheder ligge delvis ubenyttede hen, så er det ganske klart, at så vil investeringen også gå i stå, ingen vil bruge penge til at udbygge sådanne fabrikker, og så vil dansk industri og håndværk miste sit eksistensgrundlag. Hvis det er en sådan politik, det ærede medlem og venstre tager sigte på, er der virkelig et svælg mellem den økonomiske politik, regeringen vil, og den, partiet venstre vil.

Det ærede medlem lægger det hele an på et ræsonnement om, at de udenlandske færdigvarer vil forøge konkurrencen meget stærkt og have en helsebringende virkning på dansk økonomi. Men gælder dette kun udenlandske færdigvarer? Gælder det ikke også indenlandske færdigvarer produceret i konkurrencedygtige danske virksomheder på grundlag af importerede råvarer? Udøver de ikke samme konkurrence, og udøver de ikke en langt mere varig konkurrence? En import er altid en mere forbigående ting, man ved ikke, hvor længe den kan fortsættes, men en dansk produktion, som holdes virkelig i drift, virker dybere. Foreligger der ikke også her et fundamentalt fejlræsonnement fra det ærede medlem? Er det ikke en kortsynet færdigvarepolitik, der lægges op som det, der skiller ham og os?

Endelig er hensynet til Danmarks status overfor udlandet slet ikke draget frem så langt, som det fortjener. Det ærede medlem ved, at vi her i landet vil have meget svært ved at få vore dollarbetalingen til at balancere og også vil have svært ved det, selvom vort langtidsprogram kan gennemføres, som det er lagt. Det er dog en vigtig ting, at vi såvidt muligt står gældfri, især overfor England, når Marshallperioden er slut, således at vi derved kan opnå en vis konvertering.

Det ærede medlem var også inde på frilistespørgsmålet. Han gjorde her nogle bemærkninger, knyttet til et af de svar, handelsministeriet har afgivet til udvalget, han læste ovenikøbet et stykke af et af disse svar op. I dette svar stod der, at man nu fra handelsministeriets side måtte mene, at frilisterne helt måtte opgives. Jeg ved ikke, om det også beror på en fejltagelse, at det ærede medlem læste dette op, eller der foreligger en beklagelig erindringsforskydning, for jeg kan ikke tro, det kan være forbigået det ærede medlem hr. Axel Kristensens opmærksomhed, at jeg udtrykkelig tilbagekaldte disse udtalelser i udvalget og gav en helt anden erklæring, at jeg forklarede, at disse udtalelser beroede på nogle skøn over landbrugsproduktionen,

der senere hen måtte ændres som følge af svinetællingen, der gav udtryk for en større produktion; jeg er sikker på, at det vil fremgå af forhandlingsprotokollen. Men hvorfor så læse det op fra talerstolen? Måske igen en fejltagelse eller erindringsforskydning? Men beklageligt er det, at der ikke i højere grad kan vises en vis loyalitet i de forhandlinger, vi fører.

Løvrigt kunne man jo her hente nye eksempler på økonomiske fejlræsonnementer fra det ærede medlem, men jeg formoder, at disse eksempler allerede er begyndt at trætte det høje ting og gøre den højtærede formand utålmodig. Men det er jo f. eks. helt fejlagtigt at sammenligne frilistens beløb med det totale importbeløb og sige: det spiller ingen rolle, det er ingen penge; vi skal importere for så og så mange millioner, hvad rolle spiller så et halvt hundrede millioner? Det er forkert. Ved frilisterne risikerer man, at importen løber over i dollars. Det, vi skal sammenligne vort frilistebeløb med, er vor margin i frie dollars. Vor margin i frie dollars består i 1949 af 100—150 mill. kr.; det er her, sammenligningen skal lægges; enhver anden sammenligning mellem talstørrelser er i denne forbindelse irrelevant.

Partiet venstres ændringsforslag eller underændringsforslag, som det nu hedder, indeholder tre punkter, som jeg også kun skal kommentere ganske kort. Det første punkt går ud på, at ved den i henhold til den pågældende paragraf foretagne importregulering skal forholdene mellem færdige forbrugsvarer, råstoffer, halvfabrikata og investeringsgoder være således, at der skabes fornøden konkurrence. Lad os nu se bort fra de rent saglige misforståelser, der kan ligge i det, se bort fra den uklare formulering. Når denne sætning skulle ind sættes i loven, var det dog, som det ærede medlem hr. Aksel Møller allerede har givet udtryk for, ganske nødvendigt, at der i stedet for „skal“ måtte stå: „tiltrænges“. Vi kan ikke pludselig lave hele vareforsyningslovens formål om, således at denne lovs første og vigtigste formål skulle være at importere færdigvarer. Det kan være rimeligt; at man indfører i loven, at der også i en vis færdigvareimport kan ligge et vigtigt bidrag til dansk økonomis helbredelse, det kan være rimeligt, og det er da også sket, men det må være som et formål, der kommer efter det formål at sikre landets forsyning med vigtige varer og de øvrige formål, der står nævnt i vareforsyningsloven og dens formålsparagraf.

Dernæst var der forslag om, at importen